

LETNIK XXVII, JANUAR-FEBRUAR 2019

Mir
1-2



Odmev Medžugorja

OSREDNJA TEMA: V MEDŽUGORJU SE JE PRIKAZALA BLAŽENA DEVICA MARIJA



Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mariji Pavlović Lunetti 25. decembra 2018

»Dragi otroci!

Prinašam vam svojega sina Jezusa, ki je Kralj miru. On vam daje mir in naj ne bo samo za vas, ampak, otročki, nesite ga drugim v radosti in ponižnosti.

Jaz sem z vami in molim za vas v tem milostnem času, ki vam ga Bog želi dati. Moja navzočnost je znamenje ljubezni tukaj, dokler sem z vami, da vas branim in vodim k večnosti.

Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu.«



Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mariji Pavlović Lunetti 25. januarja 2019

»Dragi otroci!

Danes vas kot mati kličem k spreobrnjenju. Ta čas je za vas, otročki, čas tihote in molitve. Zato naj v toplini vašega srca raste zrno upanja in vere in boste, otročki, iz dneva v dan čutili potrebo, da bi več molili. Vaše življenje bo postalo urejeno in odgovorno. Doumeli boste, otročki, da ste tu na zemlji prehodno, in čutili boste potrebo, da bi bili bližje Bogu, in z ljubeznijo boste pričevali o svoji izkušnji srečanja z Bogom, ki jo boste delili z drugimi. Jaz sem z vami in molim za vas, toda ne morem brez vašega »da«.

Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu.«

IZ VSEBINE REVIJE

SPOROČILA Kraljice miru ... 2, 4

TEMA MESECA

**V MEDŽUGORJU SE JE PRIKAZALA
BLAŽENA DEVICA MARIJA ... 6**

INTERVJU

Jana Petejan ... 12

50-LETNICA POSVETITVE

nove medžugorske cerkev ... 16

PRIČAKOVANJE NOVEGA LETA

v Medžugorju ... 21

SADOVI MEDŽUGORJA

Molitvena skupina ... 22

MOLITEV

Marija, zaljubljena žena ... 24

RAZMIŠLJANJE

Spoved – lepotni poseg ... 26

ROŽNI VENEC ...

... dar, ki nam pomaga pri molitvi ... 29

POROMALI SMO

Zgodba o pohodnih čevljih ... 33

Marijina izbira ... 35

PRIČEVANJE

Marija Pomagaj je uredila ... 37

RAZMIŠLJANJE s. Emmanuele ... 40

GUADALUPSKA MATI BOŽJA ... 43

ROMANJA ... 45

Spoštovane bralke, spoštovani bralci!

Ko je nastajala tokratna številka revije, me je prešinila misel, ki naj mi je učeni teologi ne zamerijo, da bi namreč morali vsaj nekoliko posodobiti litanije Matere Božje. Glede na to, da so le-te nizale Marijine lastnosti, ki so jih nekoč želeli vernikom močnejše približati, bi bilo dandanes morda potrebno izpostaviti nekoliko drugačne njene lastnosti in litanije moliti tako: *Mati potrpežljiva, Mati vztrajna, Mati dosledna, Mati spreobrnjena ..., Devica načelna, Devica zvesta, Devica pogumna ..., Naročje usmiljenja, Cvet notranje lepote, Podoba Božje ljubezni ..., prosi za nas!*

Tokratna osrednja tema je namreč lik nebeške Matere, kakor se razodeva v Medžugorju: blažena Devica Marija, ki ni samo Kraljica miru, ampak tudi Gospodova dekla, za nas pa ljubeča Mati, polna materinske nežnosti, vztrajna klicarka k spreobrnjenju in k njenemu Sinu, spodbujevalka k molitvi ...

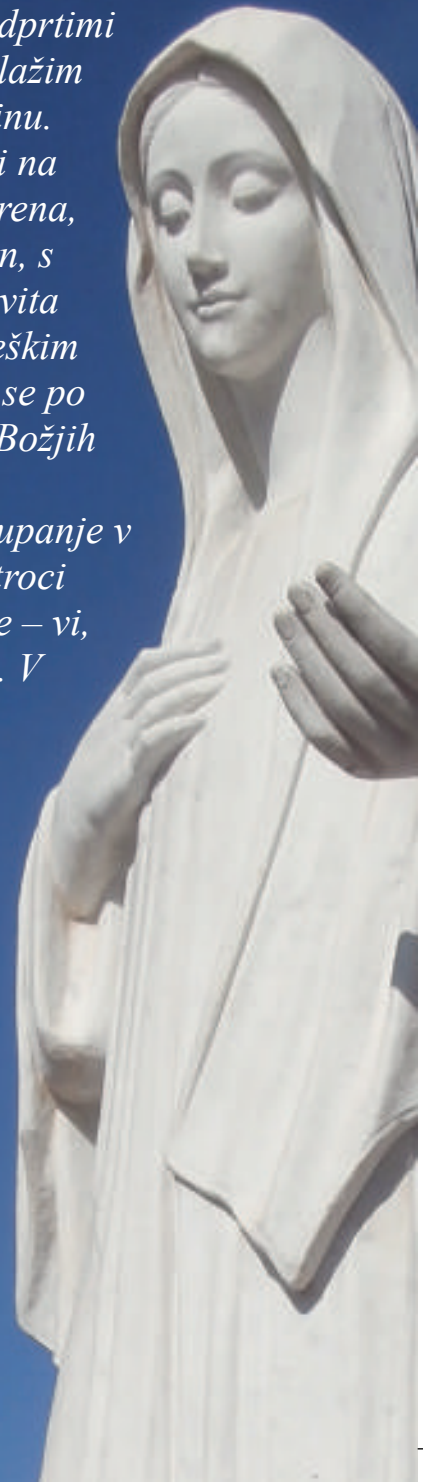
Želimo vsem skupaj, da nam prispevki, zbrani v tokratni številki, okrepijo voljo in povečajo naša prizadevanja za to, da bi vendar sledili povabilom, ki jih Mati Marija nenehno ponavlja.



Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mirjani Dragičević Soldo 2. decembra 2018

*»Dragi otroci,
ko prihajate k meni kot k materi s čistimi in odprtimi
srci, vedite, da vas poslušam, opogumljam, tolažim
in predvsem posredujem za vas pri svojem Sinu.
Vem, da želite imeti močno vero in jo izkazati na
pravi način. To, kar moj Sin želi od vas, je iskrena,
močna in globoka vera – potem je vsak način, s
katerim jo izkazuje, pravi. Vera je prečudovita
skrivnost, ki se hrani v srcu. Ona je med nebeškim
Očetom in vsemi njegovimi otroki, prepozna se po
slovih in po ljubezni, ki jo imamo do vseh Božjih
stvaritev.*

*Apostoli moje ljubezni, otroci moji, imejte zaupanje v
mojega Sina. Pomagajte, da bi vsi moji otroci
spoznali Njegovo ljubezen. Vi ste moje upanje – vi,
ki si prizadevate iskreno ljubiti mojega Sina. V
imenu ljubezni, za vaše odrešenje, po volji
nebeškega Očeta in po svojem Sinu sem tu
med vami. Apostoli moje ljubezni, naj bodo
ob molitvi in žrtvi vaša srca obsijana z
ljubeznijo in lučjo mojega Sina. Naj ta luč
in ljubezen obseva vse tiste, ki jih srečujete,
in jih vrača mojemu Sinu. Jaz sem z vami.
Na poseben način sem ob vaših pastirjih. S
svojo materinsko ljubeznijo jih obsevam in
opogumljam, da z rokami, ki jih je
blagoslovil moj Sin, blagoslovljajo ves svet.
Hvala vam.«*





Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mirjani Dragičević Soldo 2. januarja 2019

*»Dragi otroci,
žal je med vami, mojimi otroki, toliko bojev, sovraštva, osebnih
interesov, sebičnosti.*

*Otroci moji, tako zlahka pozabljate na mojega Sina, na
Njegove besede, na Njegovo ljubezen. Vera ugaša v mnogih
dušah, srca pa posegajo po materialnih stvareh sveta.
A moje materinsko srce ve, da so še taki, ki verujejo in ljubijo,
ki iščejo, kako bi se čim bolj približali mojemu Sinu;
neutrudno iščejo mojega Sina – in tako iščejo tudi mene.*

*To so ponižni in blagi ljudje, s svojimi bolečinami in
trpljenjem, ki jih prenašajo v tišini s svojimi upi,
predvsem pa s svojo vero. To so apostoli moje
ljubezni.*

*Otroci moji, apostoli moje ljubezni, učim vas, da
moj Sin ne zahteva nenehne molitve, ampak tudi
dela in čutenje, da verujete, da molite, da z
osebnimi molitvami rastete v veri, da rastete v
ljubezni. Da ljubite drug drugega, to želi On,
to je pot v večno življenje.*

*Otroci moji, ne pozabite, da je moj Sin
prinesel luč na ta svet, prinesel pa jo je
tistim, ki so jo hoteli videti in prejeti. Vi
bodite tisti, ker to je luč resnice, miru in
ljubezni. Jaz vas materinsko vodim, da
častite mojega Sina; da z menoj ljubite
mojega Sina; da bodo vaše misli, besede in
dejanja usmerjena k mojemu Sinu, da bodo v
Njegovem imenu. Tedaj bo moje srce
izpolnjeno. Hvala vam.«*



TEMA MESECA

V MEDŽUGORJU SE JE PRIKAZALA BLAŽENA DEVICA MARIJA

Ko se je Marija prikazala na različnih krajih sveta, **je bila potrebna posebna milost, da so jo ljudje spoznali.** To milost je imela vidkinja Ivanka, šestnajstletno dekle, ki je 24. junija 1981 šla skupaj s prijateljico Mirjano na grič Podbrdo nad zaselkom Bijakovići. Ko je pogledala navzgor, je videla mlado ženo, ki je odkrila in pokrila otroka, ki ga je imela v naročju. **Ivanka je v svoji sproščenosti rekla: »To je Marija«.** Prijateljica Mirjana teh besed ni vzela resno, in je z njo nadaljevala pot. Ivanka jo je ponovno videla in prepoznala. Dekle je le malo časa pred tem izgubilo mamo, Marija pa ji je naklonila milost, da je videla Njo in jo tudi prva prepoznala. Dva dni kasneje je Marija potrdila, **da je Blažena Devica Marija.**

Kasneje je še povedala, da **je prišla v Medžugorje kot Kraljica miru.** Oba naziva označujeta Marijo, prvi kaže njeno osebno istovetnost, drugi njeno poslanstvo, da je prišla v imenu Vsemogočnega. Marija se je tu predstavila kot taka oseba, kakršno slavi Cerkev. Zato je v Medžugorju češčenje Marije zelo osebno, mnoge kliče k spreobrnjenju, ljudje se preprosto začutijo v tem duhovnem dogajanju. Predvsem pa je njen pristop zelo preprost in domač. Medžugorska sporočila so notranje povezana z Marijinimi prikazani na različnih krajih. S tem, da se je predstavila kot Blažena Devica Marija, je pokazala na neizmerno bogastvo milosti, ki je zaupano njenemu delovanju in osebi. Opozorila je na svojo **materinskost**

(ki jo še vedno poudarja), kar je neločljivo povezano z Jezusovim življenjem in kar je po križu in binkošti prešlo na vse človeštvo. Marija je polna milosti, **prosojna za Božje delovanje**, sijaj poveličanja, v katerem kraljuje skupaj s svojim Sinom. Nikdar v zgodovini prikazovanj ni Marija tako očitno predstavila svoje osebne istovetnosti in poslanstva kot v Medžugorju.

Marija je Gospodova dekla

Izkušnje vidcev kažejo, da so srečanja z Marijo prežeta s skrivnostjo in obenem vsakdanja ter zelo človeška. Pri tem ostajajo v preprosti veri, ki so jo prejeli v otroštvu. V njih so temeljne značilnosti cerkvenega nauka o Mariji.

Marija je predvsem Mati, kar na poseben način zaznamuje njeno osebo in poslanstvo. Toda preden je

postala Božja Mati, **je morala biti Gospodova dekla**. Pri oznanjenju je razkrila svojo zaupljivo vero in pokorščino Bogu in to držo živi tudi poveličana v nebesih. Kot Gospodova Dekla je povsem **odprta za Božji načrt odrešenja** in sodeluje pri njem v prvi osebi. Ob svojem Sinu pripravlja človeštvo, da bi sprejelo njegov dar odrešenja. Povsem je pokorna evangeliju in v njegovi luči vodi ljudi in posameznike skozi meglo sekulariziranega časa. Zato je izbrala Medžugorje za kraj svoje posebne bližine in povabila ljudi k izpolnjevanju odločitev, ki so skladne z voljo njenega Sina.

Gospodova dekla se vedno **postavlja v držo služenja, da bi se uresničila njegova volja**. Njena pokorščina je dejavna, polna ljubezni in modrosti. Njeno materinsko srce ne želi, da bi se izgubil kakšen izmed njenih otrok, zato vedno znova vabi k





spreobrnjenju in k veri v Jezusa Kristusa. Na svet jo je postal njen Sin in ji zaupal **poslanstvo bujenja vere ter spreobračanja v tem času**. Zato že toliko let vztraja ter nagovarja medžugorske vidce in po njih vse nas, da bi se uresničil Sinov načrt odrešenja. Kot ponižna dekla **vodi Cerkev h Kristusu**. Niti ene geste ali misli ni, ki bi bila nasprotna Gospodu. Nič ne zadrži zase, ampak vodi h Gospodu in zveličanju. Medžugorska sporočila so en sam klic k spreobrnjenju, tako močnega klika še ni bilo v zgodovini Cerkve. Seveda morajo tudi verniki imeti dovolj ponižnosti in iskrenosti v srcu, da bi lahko videli, kako se Božja Mati sklanja nad izgubljeni svet in ga kliče z neskončno potrpežljivostjo.

Materinski obraz Marije

Medžugorje ostaja odprto za romarje, ki prihajajo z različnimi pričakovanji in tudi v različnih organizacijah. Marija **vse potrpežljivo čaka, trka na vrata njihovih src**, vabi jih, da bi jo sprejeli in prisluhnili njenemu sporočilu. Posebna izkušnja romanja v Medžugorje je, da romarji začutijo, da je **Marija Božja Mati**, ki jih ima rada, da skrbi za njih in jih podpira.

Da je Marija Božja Mati in Mati Cerkve, je opozoril drugi vatikanski koncil. Marija je v Medžugorju **duhovna Mati Cerkve in človeštva**, ki se sklanja v vse pore življenja. Ljudje odhajajo domov z globoko izkušnjo in še ponoči premišlujejo o tem. Ta materinski obraz je Marija razodevala že prve dni prikazovanj, ko se je obračala k vidcem z besedami: **»Dragi otroci!«** Ta izraz je ostal posebnost Medžugorja. Čeprav se je Marija predstavila kot Kraljica miru, kronana z dvanajstimi zvezdami, je predvsem Mati, ki se trudi **sprejemati vse ljudi**, ki se obračajo k njej za duhovno osvoboditev in pogovor.

Kot skrbna Mati Marija opozarja **na odpad množic od vere**, Cerkve in od Kristusa. Hudič deluje z vso strastjo, ker želi odvrniti ljudi od resnične podobe življenja in zlasti od zakonske zvestobe. Marija **stopa v ta boj prav s svojim materinstvom**. Vidcem pravi: »Dragi otroci! Jaz kot mati, ki ima rada svoje otroke, vidim, kako

težak je čas, v katerem živite. Vidim vaše trpljenje, vendar morate vedeti, da niste sami: moj Sin je z vami. On je povsod, ne morete ga videti, če ga ne želite. Vidite ga lahko le, če tako živite. On je luč, ki razsvetli dušo in prinese mir. On je v Cerkvi, ki jo morate ljubiti, moliti, se boriti zanjo, ne le z besedami, ampak z deli ljubezni.«

Marija je od prvih dni medžugorskih prikazovanj usmerila pozornost k tistim, ki so se oddaljili od vere in begajo, ker ne poznajo Božje ljubezni. Zlasti vsakega drugega v mesecu po vidkinji Mirjani spodbuja k molitvi za spreobrnjenje izgubljenih in oddaljenih. Pri tem poudarja, da je njeno materinstvo namenjeno vsem, in zato, po njenem zgledu, tudi Cerkev ne sme imeti mej v svojem poslanstvu.

Občutenje neskončne ljubezni

V Marijinih sporočilih je mogoče začutiti rdečo nit, da namreč **Blažena Devica neskončno ljubi**. Brez tega odnosa bi bile njene besede suhe in prazne. Občutje Božje ljubezni po Mariji je poseben dar ali čudež Medžugorja. Božja Mati stopa v življenje vsakega romarja in ga ovija v svojo materinsko nežnost. Tu je Marija kot vsaka mati **blizu človeškim težavam in pri tem se nikdar ne utru**di, nikoli ne odstopi. Sočutna je, nežna, potrpežljiva. Njena skrb prekaša napore svetnikov, Marija

je Mati, ki ljubi. Njena ljubezen je neskončna.

Kot Mati **sprejema vsakega romarja na njemu lasten način** in mu nudi oporo, spodbudo. Zlasti je blizu ljudem, ki so duhovno ranjeni in hudo trpijo. Pri njej je vsak sprejet v tem, kar je in kjer je. Bog želi, da nad sodobnim siromaštvom bedi Marijina materinska roka. Vsakomur pravi: »Ti si moj sin, ki te je Jezus pustil kot svojo zapuščino.« Njena ljubezen tudi **ne pozna pogojev in privilegijev**. Nikogar ne sprejema in ne ljubi, ker bi si to zaslužil, ampak ker je ljubezen v njenem srcu. Spremlja tiste, ki so dobili hude udarce življenja, ki se iščejo, in tiste, ki ne vedo, kaj početi ... prav tako pa tudi vse, ki so odšli po svoje in si mislijo,





da ne potrebujejo več Boga, Kristusa in Cerkve. Vsem je blizu, **včasih čaka leta in leta**, da se ljudje odprejo in zadihajo s polnimi pljuči v Božjem Duhu.

Marija je potrpežljiva, vendar tudi ni zamerljiva, vedno odpušča. Ljudje otrdijo, pozabijo, ne odpustijo. Marija je budna v skrbi za izgubljene sinove in hčere, zlasti za odpuščanje, **odpusti sedemdesetkrat sedemkrat**, da se morejo vsi ljudje zopet zbrati ob njej in začutiti mir. Njena čvrstost ni groba do tistih, ki ji nasprotujejo. Prav tako ne ustvarja zgolj nekega površinskega občutja sredi množic, ampak se dotika vsakega človeka in spreminja njegovo življenje. Marija **more prinesiti milosti tistim, ki jo prosijo** in se k njej zatekajo. Romarji



se tako vračajo na svoje domove obogateni s preprosto, a globoko materinsko ljubeznijo.

Marija je vzornica Cerkve

Preden je Marija postala Mati, je bila vernica, **prva vernica Cerkve**, podoba kristjana in prvi poveljani človek. Marijina vloga je vedno povezana s Cerkvijo. Tudi v Medžugorju so Marijina **prikazovanja usmerjena v obnovo Cerkve**. Na začetku je spodbudila spreobrnjenje župnije, da bi bila zgled drugim župnijam po svetu. Današnja Cerkev, ki je od zunaj napadena od posvétnosti in agresivnih poganskih ideologij, od znotraj pa od moralnega razkroja ter nevere, potrebuje obnove in ponovne oživitve. Lahko rečemo, da iz tega malega kraja prihaja spodbuda za obnovitev življenja Cerkve v sodobnem času.

Marija ne predstavlja novih »zdravil« in spodbud, ampak predlaga samo, kar je preizkušeno in trdno. Na prvem mestu je molitev, ki je ne samo priporoča, ampak z vso svojo osebo vabi k molitvi in molitveni drži. **Marija je učlovečena molitev**. Ko pride k ljudem, jim podari dar molitve. **Življenje Cerkve je molitev**, brez katere se izgubi človekova duša in odprtost za delovanje Svetega Duha. Meseni ljudje ne marajo molitve, so mlačni in njihove oči ne gorijo. Molitev pa



prežari človeka navznoter in navzven, predvsem ga spremeni sredi stvarnega življenja. Resnična molitev namreč ni beg od vsakdanjosti. Molitev je olje, ki mehča in dviguje človeka, ga odpira in razsvetljuje.

Velika kriza vere, ki jo doživlja človeštvo, je predvsem izguba molitve in prisotnosti Boga. To je poslanstvo Cerkve, ki je **odprta k človeštvu, da mu prinaša večno življenje**. Zato Marija potrpežljivo in vztrajno kliče k molitvi. Nič ni pomembnejše od molitve. Človeštvo je brez molitve izpostavljeno satanovi skušnjavi, da zapusti Kristusa in se prepusti antikristu. Marijina prikazovanja vabijo k **izkušnji**

molitve, ki spreminja življenja ljudi. Molitev srca vodi k izkušnji Boga, ki napolnjuje dušo z lučjo ter odkriva veličino in lepoto življenja. Molitev prinaša **moč, da se je mogoče vsak dan boriti, začenjati znova**. Molitev rojeva nove ljudi, ki so sposobni obnoviti življenje Cerkve in vanjo vtisniti pečat Jezusove velikonočne zmage.

Pri Marijinih medžugorskih prikazovanjih, ki so najdaljša v zgodovini, je neizpodbitno, da brez molitve ne bo prenove Cerkve in človeštva.

Primož Krečič



*Želim, da bi vam bila
molitev v veselje
zaradi srečanja
z Gospodom.
Ne morem vas voditi,
dokler sami ne občutite
veselja v molitvi.
Dan za dnem bi vas
rada v molitvi vodila
vedno više,
toda ne želim vas siliti.*

Kraljica miru, 14. avgusta 1986



INTERVJU

JANA PETEJAN: NAGOVARJA ME MARIJINA VZTRAJNOST

Jana, že od nekdaj romate v Medžugorje. Kdaj ste prvič romali in kaj vam je od takrat najbolj ostalo v spominu?

V Medžugorje sem prvič romala maja 2011, in sicer skupaj z duhovnikom Dinkom Dominikom Bizjakom. Najbolj mi je ostalo v spominu srečanje z vidkinjo Vicko. Ko smo prispeli v Medžugorje, smo se najprej ustavili pri Vicki, ki je imela sprejem za romarje. Pripovedovala nam je o svojih srečanjih z Marijo. Pričevala je in prevajalci so prevajali v več jezikov. Ko je zaključila z eno skupino romarjev, je romarje objela, jih pobožala ali pa se jim samo nasmejala. Po prvem pričevanju je mene le mimogrede pobožala in me pogledala. Takrat sem obstala kot vkopana, niti premakniti se nisem mogla. Nadaljevala je svoje pričevanje v naslednjem jeziku in v tem času sta se najina pogleda

šestkrat srečala. Gledala me je nenavadno, globoko! Po zaključku sva se čvrsto rokovali, še danes čutim stisk njene roke. Ko smo od nje odhajali, sem duhovnega vodjo vprašala, če mi lahko pove, kaj ti pogledi pomenijo. Dejal je: »Ne morem ti še povedati, vendar gotovo pomenijo nekaj zelo močnega – bogatega.« Danes razumem, da me je vzljubila in da želi, da hodim po Marijini poti.

Kaj se je pozneje dogajalo, kako pogosto ste prihajali pozneje?

Po prvem romanju v Medžugorje sem si želela še čim večkrat poromati na ta milostni kraj. Tako sem ponovno odšla že oktobra istega leta. Z menoj je šel tudi moj sin, ki je tudi bil nad romanjem zelo navdušen. Tokrat se je na obisku pri Vicki tudi njemu zgodilo nekaj podobnega kot meni. Ko se je Vicka približala ljudem, da bi jih pozdravila, objela, sem svojemu



sinu rekla, naj stopi korak naprej, bližje k njej. Pa mi je rekel, da tega ne more storiti. Vicka pa je sama stopila do njega in najprej poljubila njega, nato pa še mene. Ob Vickinem ravnanju vedno znova čutim to, da nas Marija res ljubi. Od takrat dalje romam najmanj trikrat letno.

Kdaj ste sploh slišali za Medžugorje in kako ste sprejeli novico o Marijinih prikazovanjih?

O Medžugorju smo se prvič pogovarjali pri mojih starših doma, ko je duhovnik Dinko Dominik Bizjak blagoslavljal hiše. On nam je pripovedoval o teh Marijinih prikazovanjih in nas povabil na romanje, ki je bilo predvideno za maj 2011. Prosila sem ga, če me o končnem terminu obvesti, ker bi se romanja rada udeležila. Želja se mi je izpolnila. Hvaležna sem mu za tisto sporočilo, ki ga je delil med nas.

Ali se je vaše življenje po romanju v Medžugorje kaj spremenilo (mislim na versko področje)?

Moje življenje se je po obiskih Medžugorja vsekakor začelo spreminjati in se še spreminja. Jaz se v Medžugorju lahko zelo poglobim vase, tu lahko odpustim vsem vpletenim v moje življenje, predvsem pa se tu duhovno zelo napolnim in potem lažje sprejemam dogajanje okrog sebe. Ko se zazreš vase in v sebi dosežeš mir, lahko s tem mirom gledaš na ljudi okrog sebe. To pa ni vedno lahko, priznam, je pa veliko

lažje, če ima človek tako trdno oporo. Ob prihodu na Hrib prikazovanj se vedno želim dlje časa ustaviti pri Marijinem kipu in se z njo globlje povezati. Ona točno ve, da sem prišla k njej nepripravljena in da so moje misli še vse raztresene ... Včasih se mi zdi, da me kar opomni, da nisem bila odkrita do nje. Povabi me, naj to popravim, ali pa mi reče, naj se zamislim nad tem, kar delam. Ko sva si tako blizu, ko se ponovno vrnem k njej, sem veliko srečnejša, napolnjena z njeno milostjo in polna energije za delo naprej. Hvala ti, Marija, da me vodiš po pravi poti.

Kako so vaša družina, vaši prijatelji in okolica sprejeli te spremembe? Ali se je tudi kdo od njih odločil za romanje v Medžugorje?

Prvič, ko sem romala v Medžugorje, sem bila skupaj s starši. V meni se je





porodila želja, da bi naslednjič pripeljala tudi svoja dva otroka. Sin se je za to odločil, hčerka pa se še ni. Po smrti mojega očeta je mama še enkrat romala z mano. Nihče ne nasprotuje temu, da romam, me pa mnogi vprašajo, zakaj grem tolikokrat na isti kraj. Ko prijatelji in znanci vidijo na meni spremembe – umirjenost, veselje, me sprašujejo, kaj se z menoj dogaja. Ko jim povem, da tako lahko živiš le, če se prepustiš Marijinemu vodenju, me vprašajo, kako to storim. Povem jim, da to naredim tako, da večkrat romam v Medžugorje. Nekateri se potem odločijo, gredo pogledat, kaj je to, in se zgodi da potem tudi sami večkrat romajo.

Že nekaj let vodite romanja v Medžugorje. Kako se je to poslanstvo začelo in kako potekajo vaša romanja?

Bili smo na prvomajskem romanju v Medžugorju leta 2014. Ko smo se vračali domov, je ga. Majda, ki je takrat vodila romanje, povedala, da ona zaradi zdravstvenih težav romanje vodi zadnjič, da pa je prepričana, da se bo to, kar je ona začela, nadaljevalo in bo romanja vodila Jana. Ko je zaključila, sem jo vprašala, če je mislila mene, ker druge Jane na avtobusu ni bilo. Pritrdila je.

Moj prvi odgovor je bil negativen. Aprila 2014 mi je namreč umrl oče, za katerega so ljudje v Medžugorju

veliko molili in mu tudi prinašali veliko stvari za lajšanje njegovih bolečin. Bolečina izgube je bila zame prevelika in zdelo se mi je, da nimam moči, da bi zmogla voditi tak program. Gospa Majda pa mi ni samo obljubila pomoči, ampak mi je tudi pomagala širiti informacije o romanju in speljati njegov »tehnični del«. Tudi g. Dinko Dominik Bizjak in takratna šoferja, ki sta vedno vozila z njo, so mi bili pripravljeni pomagati pri organizaciji in vodenju romanja. Sama pa sem še vedno dvomila o svojih sposobnostih. Da sem končno to sprejela, pa se moram zahvaliti svojemu pokojnemu očetu. Ko sem se v mislih pogovarjala z njim tudi o tem in mu povedala, da je to pretežko breme zame, mi je dejal: »Jana, to naredi v zahvalo za vse, kar so ljudje zame storili v Medžugorju. Zmoreš in znaš!« To so besede, zaradi katerih sem se odločila in sprejela vodenje romanj v Medžugorje. Tata, HVALA TI!

Naša romanja običajno začnemo na četrtek v večernih urah, tako da smo v petek zjutraj v Medžugorju. Če ima Vicka srečanje z romarji, gremo najprej tja. Nato gremo na Hrib prikazovanj, zvečer pa na večerni molitveni program v medžugorski cerkvi. V soboto gremo na Križevac, popoldne pa obiščemo še kakšno drugo točko v Medžugorju ali znamenitost v njegovi bližini, odvisno od želja romarjev in



dogovorov z njimi. Zvečer se spet udeležimo večernega molitvenega programa. V nedeljo zjutraj smo pri slovenski ali hrvaški maši, nakar se odpeljemo proti domu. Obvezen postanek imamo še v Vepricu blizu Makarske, »hrvaškem Lurdu«, ki ga zadnja leta krasi več mozaikov Marka Ivana Rupnika.

Kmalu bo osemintrideset let Marijinih prikazovanj. Kaj vas v zvezi s tem vsa ta leta najbolj nagovarja?

Predvsem me nagovorja Marijina vztrajnost in njen milosti poln odnos do vseh nas, grešnikov. Stvari nam vztrajno ponavlja, nas vabi k molitvi, si želi, da bi jo slišali. Kljub temu da jo marsikdaj premalo poslušamo in kljub našim padcem še vedno vztraja. Posnemajmo jo.

Kaj mislite, da je potrebno storiti, da bi vsi skupaj še bolj živeli Marijina sporočila?

Predvsem mislim, da se moramo mi, ki radi romamo v Medžugorje, med seboj povezovati, širiti lučko ljubezni in molitve. Bodimo vztrajni, kot je Marija z nami, širimo njeno ljubezen, ki jo čutimo, tudi med druge ljudi.

Ali bi rada še kaj povedala bralcem za konec?

Bralce bi rada povabila, da sledijo vsemu, kar se v Sloveniji dogaja v zvezi z Medžugorjem, in da se po drugi strani odločijo za romanje, če imajo to možnost. Želela bi, da bi čim več vodičev in romarjev širilo Marijina sporočila v svojih župnijah, predvsem pa jih živelo in dajalo zgled. Želela bi opogumiti vse, ki čutijo, da bi svoje izkušnje delili z drugimi, da to storijo. Namreč to, kar sam občutiš in deliš z drugimi, je veliko vredno, ker pripoveduješ iz srca, to pa je edina pristna stvar, po kateri Marijini ljudje hrepenimo. Priporočam tudi naročilo na revijo Mir – Odmev Medžugorja, ki veliko piše o dogajanjih v Medžugorju, prinaša najpomembnejša Marijina sporočila, izpovedi ljudi, ki so kaj doživeli v Medžugorju, pa tudi mnogo koristnih informacij se najde v njej.

Jana, hvala za vaše misli in odgovore.

Pripravila: Petra Černivec



50-LETNICA POSVETITVE NOVE MEDŽUGORSKE CERKVE (1969–2019)

Vsem, ki so bili vsaj enkrat v Medžugorju in se spreobrili ali pa tam »doživeli nekaj«, je Medžugorje kot njihov drugi dom, v katerega se radi vračajo. Čeprav so najverjetneje aktivni tudi v svojih župnijah, verjamem, da nihče od njih ne bi zameril, če bi mu rekli, da je na neki

način tudi faran medžugorske župnije, torej »Medžugorec«. Taka »Medžugorka« sem tudi sama.

Ko sem leta 1988 prvič prišla v Medžugorje, me je presenetila in navdušila preprostost cerkve. Moram reči, da nisem nič pogrešala »zlata«, kipov in fresk, ki sem jih bila



MEDJUGORJE-INFO.COM



navajena v domačih cerkvah. Prevzel me je mir, Božja navzočnost in še kaj več, česar pa takrat, v svojih rosnih najstniških letih nisem razumela. Odkar obiskujem ta sveti kraj, pa me je vedno zanimalo, kakšna je bila prejšnja cerkev, kako velika, ali je bila tudi tako preprosta, pa tudi to, zakaj so se v neki majhni odročni vasi odločili zgraditi tako veliko cerkev, kaj jih vodilo pri tem ... Meni se je že takrat tudi zaradi velikosti cerkve zdelo, da se tam dogaja nekaj velikega, kar presega vsa moja pričakovanja.

V svoji radovednosti sem povsem slučajno ugotovila, da je prav letos 50-letnica posvetitve nove cerkve. Kako so se vrstili dogodki, ki so privedli do tega? V monografiji Roberta Jolića, *Župa Međugorje* (2013) sem našla veliko zanimivega ...

Župnija Međugorje je bila kanonsko utemeljena 1. maja 1892 z dekretom

škofa Paškala Buconjića. Kot razlog ustanovitve je škof navedel prošnjo vernikov s tega območja, ki so se pritoževali zaradi prevelike oddaljenosti od središča svoje takratne župnije Brotnjo v Gradnicih (župnija Međugorje je od Gradničev oddaljena približno 8 km, kar je bilo, v času brez avtomobilov, za približno eno ura in pol hoje v eno smer). V dekretu nove župnije Međugorje–Bijakovići je bilo zabeleženo, da bo skrb za vernike dodeljena frančiškanom, kar je bilo za oddaljene vasi Međugorje, Bijakovići, Šurmanci in Vionica vsekakor koristno in potrebno. Župnija je dobila vse pravice in privilegije ter časti, ki so jih imele župnije, ki so bile kanonsko ustanovljene. Toda da bi dobili župnijo, so morali župljani najprej zgraditi župnišče, za kar so poskrbeli še pred dekretom.

P. Nikola Šimović je s pomočjo





župnije in drugih prostovoljcev v štirih letih uspel sezidati cerkev. Dokončana je bila leta 1897 in posvečena sv. Jakobu (zavetniku romarjev). Lepo urejena je imela tudi zvon, težak 350 kg, ki so ga čez čas zamenjali z novim, težkim 550 kg. Toda že 10 let po zaključku gradenj so se začele prve težave. Na zgradbi so se pojavljale prve razpoke, zaradi mrzle zime in burje pa v njej ni bilo možno opravljati bogoslužja, ker so se bali za človeška življenja. Zaradi nevarnih tal, na katerih je bila zgrajena, pa so začeli razmišljati o novi cerkvi.

To so dejansko začeli graditi leta 1935. Gradnja je trajala do 1969 (vmes je bila 2. svetovna vojna in težko povojno obdobje), ko so novo cerkveno zgradbo 19. januarja posvetili istemu zavetniku, sv.

Jakobu. Zvon iz stare cerkve so preselili v novo cerkev. Skoraj istočasno so se zidale podružnice v Šurmancih (1964), Vionici (1969) in Miletini (1970). Stara cerkev je živorarila še do leta 1978, nato so jo porušili. Ostali so samo geberiti nekdanje cerkve, danes je na njenem mestu manjši park..

Arhitekt nove cerkve je bil Stjepan Podhorsky, ki je brezplačno izdelal načrt za novo veličastno cerkev, ki jo je že sam imenoval bazilika. Takratni škof je bil bolj racionalen in je želel, da bi cerkev imela samo en zvonik, ker bi dva bila prevelik finančni zalogaj. Končno besedo naj bi imeli župljani Medžugorja in Bijakovičev, ki pa so se sprli zaradi ozemlja, na katerem naj bi cerkev stala. Stara cerkev je stala na katastrskem ozemlju Bijakovičev, nova pa naj bi





bila sezidana na katastrskem ozemlju Medžugorja. Spor je razrešil takratni škof in določil, da se cerkev sezida nekaj metrov stran od stare cerkve. Pri gradnji nove cerkve so se nato vsi župljani povezali med seboj. Gradili so jo z veseljem in med delom pogosto prepevali. Veliko krajanov je po letu 1960 za vedno odšlo v tujino, in ker niso mogli pomagati fizično, so pomagali finančno. Gradnjo so v celoti dokončali julija 1980, ko je cerkev dobila klopi. Cerkev je krajanje navdajala s ponosom in z resnično pobožnostjo. Vsak večer so se udeleževali svete maše. Tako urejena cerkev je čakala na velike dogodke, ki so sledili samo leto dni po njeni končni ureditvi: v juniju 1981 je šest otrok iz Bijakovičev povedalo, da vsak dan vidijo Marijo, ki se jim je predstavila kot Kraljica miru.

Novi dogodki in nešteti romarji so z leti tudi v novi cerkvi in okrog nje zahtevali izboljšave: urejeno prezračevanje, ozvočenje, nakup bližnjih zemljišč, urejeno okolico, nove spovednice, nove zvonove ... Nove gradnje okrog cerkve so se po načrtih za prenovo okolice cerkve začele leta 1989, ko je bil umaknjen moratorij. Drugi večji projekt bila izgradnja zunanjega oltarja, ki je povezan s cerkvijo in staro zakristijo. Ta projekt je bil dodeljen slovenskemu arhitektu Francetu Kvaterniku (1933–2018). Zunanji prostor, urejen za bogoslužje, po izračunih sprejme 100.000 ljudi in je bil dokončan do obletnice leta 1990. Prepričana sem, da se bodo v skladu s potrebami romarjev nekatere gradnje še nadaljevale. Iskanje informacij in raziskovanje tega, kako je nova cerkev nastajala, je



v meni samo potrdilo, kako velika je ljubezen Boga do nas. Ta mali kraj, ki ga obiskujejo ljudje z vseh celin, je postal svetovno znan prav zaradi neizmerne ljubezni Boga in Matere Marije do nas.

Veliko romarjev iz različnih držav je svojo hvaležnost za vse, kar so prejeli v Medjugorju, izkazalo s tem, da so svetišču ali samemu kraju kaj podarili: Korejci Marijin kip na Hribu prikazovanj, Slovenci kip vstalega Jezusa, Italijani cerkev v Šurmancih, verniki iz Belgije, Nizozemske in Dominikanske republike dva zvonova ... Še veliko drugih darov bi se našlo, če bi še več raziskovala ...

Marsikdo izmed nas lahko reče: ta cerkev je tudi del mene, je kot moj dom. Da, tukaj lahko postane domačin vsak, ki se trudi spoznati Božjo ljubezen, ki stopi v Marijino

šolo ljubezni, da bi se naučil ljubiti Boga in bližnjega tako, kot Marija želi za nas, vsak, ki se trudi živeti Marijina sporočila.

»... Besede mojega Sina vračajo življenje tistim, ki jih poslušajo. Besede mojega Sina vračajo ljubezen in upanje. Zato, apostoli moji mili, otroci moji, živite besede mojega Sina. Ljubite se, kot vas je On ljubil. Ljubite se v Njegovem imenu, v spomin Nanj. Cerkev napreduje in raste zaradi tistih, ki poslušajo besede mojega Sina; zaradi tistih, ki ljubijo; zaradi tistih, ki trpijo in trpljenje prenašajo v tišini in upanju na končno odrešenje ... (sporočilo Mirjani 2. januarja 2016)

Petra Černivec





BOSANSKO-HERCEGOVSKI NUNCIJ NA MOLITVENEM PRIČAKOVANJU NOVEGA LETA V MEDŽUGORJU

Veliko romarjev od vsepovsod je tudi zadnje dni leta 2018 prišlo v Medžugorje, da bi tam pričakali novo leto oziroma se poslovili od starega. Cerkev in dvorana, oba prostora sta bila, kot vsako leto, polna. Nekateri pa so dogajanje spremljali kar zunaj. Večerni program se je začel ob 17.00 z rožnim vencem. Ob 18.00 je bila zahvalna maša za leto 2018. Po njej so fantje iz skupnosti Cenacolo pred cerkvijo uprizorili žive jaslice. Molitveno bdenje se je nadaljevalo ob 22.00. Romarji smo izvedeli, da bo za »polnočko« (maša na prehodu iz starega v novo leto) somaševanje vodil sam mons. Luigi Pezzuto, bosansko-hercegovski nuncij iz Sarajeva. Želel se je pridružiti mons. Henryku Hoserju, ki ga je papež Frančišek lani poslal v Medžugorje, da sedaj skrbi za pastoralo v tem kraju. Pezzuto je izjavil, da nikjer ni doživel tolikšnega slavljenja, molitve in češčenja kot prav v Medžugorju in da se je prepričal, da je Medžugorje kraj mednarodnih romanj ter da so domačini zelo verni ljudje.

Pri polnočni maši je bilo zelo slavnostno. Poleg mons. Pezzuta in mons. Hoserja so somaševali še provincial hercegovske frančiškanske province fra Miljenko Šteko, župnik Marinko Šakota in več kot 100

duhovnikov iz mnogih držav. Duhovniki so molili v latinščini, vse nagovore pa so prevajali v hrvatski jezik, da smo lažje razumeli.

V svoji pridigi je nuncij izhajal iz misli papeža Frančiška za svetovni dan miru in poudaril, da je že Marija v svojem Magnifikatu povedala, kaj vse moramo uresničevati tudi danes, da bo med nami zavladal mir. Spomnil je tudi, kako nas Marija, Kraljica miru, nenehno prosi, naj molimo za mir v svetu.

Sveta maša je izzvenela kot zahvala za vse, kar smo v preteklem letu lepega doživeli, in kot prošnja za Božji blagoslov v novem letu, ki smo ga dočakali s pesmijo in z veseljem.

Marinka Turina





SADOVI MEDŽUGORJA

MOLITVENA SKUPINA

V teh dneh mineva pet let od pričetka delovanja molitvene skupine v župniji sv. Martina v Sežani. Nastala je po prvem župnijskem romanju v Medjugorje, ko se je septembra 2013 klicu Kraljice miru odzvalo preko 30 naših župljank in župljanov. Ob začetku zbiranja k molitvi zato ni bilo nobenega dvoma, da se bomo zbirali na štirinajst dni, zdaj pa že tretje leto prihajamo skupaj tedensko. Na naših molitvenih srečanjih molimo po

namenih Kraljice miru, ki nas že več kot 37 let materinsko vabi k spreobrnjenju, vsakodnevnim molitvi, mesečni spovedi, evharistiji, postu. Želi, da postavimo Boga na prvo mesto v svojem življenju, zato nas poziva, naj sveta maša postane središče življenja vsakega od nas.

V teh petih letih se je v skupini zvrstilo več kot 20 molivk, trenutno se nas redno zbira okrog deset. Hvaležne smo, da smo prepoznale

**“Ko bi vedeli,
kako vas ljubim,
jokali bi od
veselja”**



Medjugorje





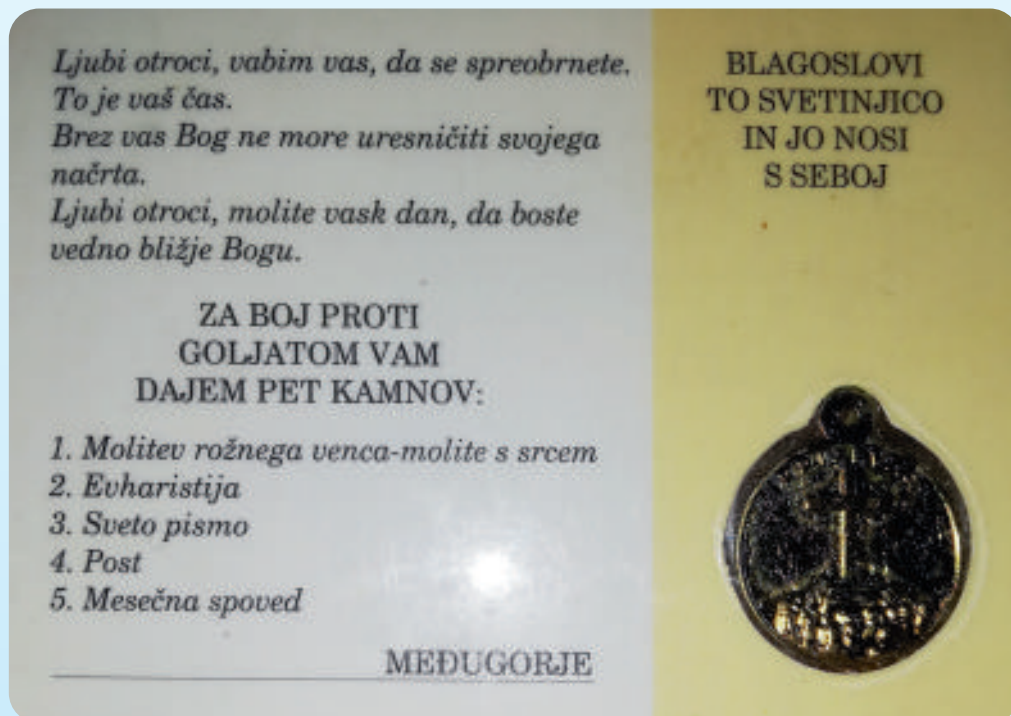
Marijin klic k molitvi v naši župniji, saj nas redna molitvena srečanja medsebojno bogatijo in povezujejo, predvsem pa pomagajo k poglobitvi osebne vere. Ta neprecenljivi dar želimo deliti s svojimi otroki, v naših družinah ter župniji in širši skupnosti. Kraljica miru nas kliče, naj se odpremo molitvi. »Naj vam molitev postane radost. Obnovite molitev v svojih družinah, ustanavljajte molitvene skupine in tako boste doživeli radost v molitvi in skupnosti. Vsi, ki molijo in so člani molitvenih skupin, so v srcu odprti Božji volji in radostno pričujejo Božjo ljubezen. Bodite zgled, da bodo drugi v vas prepoznavali Boga.«

Naj ta Marijin poziv prebudi željo po izročanju svojega življenja v Božji

objem tudi v tistih naših bratih in sestrah, ki v svojem srcu še ne čutijo Božje ljubezni. Združimo se v molitvi in se naši nebeški Mami še v večjem številu priporočajmo, da se uresniči Božji načrt. Kot Mati nas želi poklicati k svetosti, da bi jo lahko delili tudi drugim, zato jo prosimo, naj nas spremlja na poti spreobračanja in vključevanja Boga v vsakodnevno življenje. Tako bo naslednje romanje h Kraljici miru v Medžugorje dobilo globlji smisel. In tega se je vredno veseliti.

Kraljica miru, hvala Ti za vsako molitveno uro v teh petih letih. Ostani z nami še naprej in prosi Gospoda za pomnožitev naše vere.

Adrijana





MARIJA, ZALJUBLJENA ŽENA

S sopotniki se podajam v življenje in se učim ljubezni.
Toda pri tem je veliko zmede in nejasnosti,
kot bi šlo za najbolj varovano skrivnost.
Ljubezni ni mogoče vkleniti v sheme,
ker ima presežno moč in se z njo premakne srce,
ker je primernejša za pesnike in umetnike.
Včasih so njene poti hodile po pismih in telefonih,
danes hitijo vzgibi tega vročega valovanja
po internetu in elektronskih sporočilih.

Tudi ti, Marija, si doživela čas zaljubljenosti in ljubezni.
Veselila si se srečanj z Jožefom, njegove nežne bližine
in besed, ki jih ni znal izreči nihče drug kot on.
Tvoje oči so žarele in pričakovale srečanje z njim.
V tej človeški ljubezni je svetil Božji dar, čutila si,
da si namenjena njemu in on tebi.
Spodbujale so te besede Visoke pesmi, kjer draga pravi,
da jo njen dragi prepozna med tisoči drugih.

Marija, tvoja ljubezen je bila čista kot voda s planine.
Bila je polno darovanje, ki je vrelo iz Božjih globin,
čeprav je človeška zaljubljenost pogosto sebična.
'Moj ljubi je moj in jaz sem njegova ...' –
v tej odprtosti si mogla prisluhniti Besedi,
ki te je povabila, da se posvetiš rodovitnosti Boga,
ki bo v tebi ustvaril telo ljubljenu Sinu.
Marija, zaljubljena žena, prosim te odpuščanja,
ker nisem dovolj upošteval tvoje človeškosti,
da si dala Božjemu Sinu ne le telo, ampak tudi vso ljube-
zen.



Ti si najlepša stvaritev Očetovih rok,
zato si učiteljica ljubezni in življenja.
Ob tvoji ljubezni se ljudje spreminjajo in spreobračajo,
nastajajo družine in prijateljstva,
krepita se vera in zaupanje.
Iz tvoje ljubezni rastejo duhovni poklici,
Tvoja ljubezen poraja mnoge čudeže,
zaradi katerih živimo, upamo in gremo naprej.
Sprejmi tudi mene v šolo ljubezni,
da bom odpravil vsako sebičnost
in začel ljubiti s prvotno ljubeznijo.
Sprejmi v svojo šolo tudi moje sodobnike, da bodo želeli
živeti zaljubljenost kot spodbudo za darovanje in življenje,
da ne bodo že pri prvih korakih padli
v jamo razpuščenosti, odsotnosti in uživanja.
Daj, da bom v skupnosti z Nevesto šel k Ženinu, ki
prihaja.

Primož Krečič



Januar-februar 2019

25



RAZMIŠLJANJE

SPOVED – LEHOTNI POSEG

Medžugorje je spovednica sveta. Dolge vrste ljudi se v posebnem pričakovanju vrstijo pred spovednicami, v katerih spovedniki vseh jezikov in narodnosti dan za dnem neutrudno delijo zakrament sprave. Tisoči in tisoči vsako leto prejmejo prav v Medžugorju pri spovedi moč za novo življenje in pogum za popoljšanje. Spovedniki, ki pred cerkvijo s štolo na sebi pričakajo vsakega spovedanca z usmiljenjem in dobrodošlico, me vedno znova ganejo.

Greh pa vendar ni nekaj, česar bi se mogli veseliti. Greh sam po sebi rani, onemogoči, izkrivi pogled in človeka počasi uničuje. Greh sam po sebi pomeni, da nekaj zgrešimo. Zgrešimo pravo smer, v človeškem pomenu pomeni zaidemo, sprejmemo napačno

odločitev. Če želimo v Medžugorje, tja ne bomo mogli priti, če vztrajno vozimo proti Berlinu. V avtomobilih imamo navigacijo in ta nam, četudi nas oči vlečejo v drugo smer, nenehno opozarja, da smo zgrešili in nas poskuša vrniti na pravo pot, da bi dosegli željeni cilj.

Ali pa imamo takšno navigacijo tudi v srcu, je ta navigacija vgrajena v našo vest in zavest? Da, vendar premalokrat vklopimo gumb Zaženi. Ves hrup in vsa ropotija okoli nas nam jemljeta pozornost in nas odtegujeta od tega, da bi prisluhnili Božjemu glasu v sebi, ki nas kliče in govori: zavij v drugo smer, oddaljuješ se od raja, nikar ne zaidi predaleč ... Vsak, kdor je že poskusil, kaj pomeni zaiti predaleč in izklopiti Božjo navigacijo, prav



dobro ve, kako močno greh rani in prizadene. V nas naredi smrtne rane in poškodbe, ki so, po človeško gledano, neozdravljive. Morda pa je še bolj boleče spoznanje, da se te rane kot zapis v DNK prenašajo iz roda v rod in da duhovi, ki jih spremljajo, sesajo našo dušo in zahtevajo od nje vedno več. Trpljenje se lahko stopnjuje do neslutnih razsežnosti. Nekoč sem slišala rek, da greh mnogo obljublja, malo daje in jemlje vse. Verjamem tem besedam. Ne naivno, temveč premišljeno in trezno je v njih zajeta resnica.

Ampak kot se naša pot ne konča v grobu, tako tudi z grehom ni vsega konec in nismo pogubljeni. Jezus, ki je vzvišeni in močni Bog, je nam, krhkim ljudem, dal pomoč – zakrament spovedi. Res je, da besede

zakramentalne odveze izreka duhovnik, ki je po podobi in izgledu prav tako človek kot jaz in ti in ima ravno tako življenjske preizkušnje, vendar je potrjen z Božjo avtoriteto, da sme in more izreči »*In jaz te odvežem tvojih grehov v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.*« Končna postaja ni greh in ranjenost, temveč ozdravljenje pri spovedi.

Ni zanemarljivo, da ljudje pri/po spovedi ozdravljajo in se prav v tem zakramentu udejanjajo Božje obljube. Vendar pa je za spoved potrebno spoznanje greha. Ni dovolj samo oditi k spovedi, čeprav verjamem, da tudi v tem primeru Gospod odpusti grehe, če se kesamo, saj je naš ljubeči Oče. Toda šele ko je spoved resnična izpoved in globoko spoznanje lastne grešnosti, s katero žalimo Boga, ki je





naš najboljši Oče, takrat zares učinkuje tako, kot si človek lahko le želi. Razumeti vrednost spovedi je težko, če ne razumemo vrednosti usmiljenja in sočutja. Usmiljenje in sočutje pa vidimo in občutimo, že če se samo sprehodimo med spovednicami. Srce razume.

Prav posebno pa me je nagovorila izpoved ene mojih romark. Ko smo se zbirali na parkirišču pred odhodom v Medžugorje, sem jo videla prvič, ker jo je prijavila prijateljica. Bila je videti zadovoljna gosa, nekoliko mirnejša. Prvi dan romanja je bila skoraj neopazna. Drugi dan pa sem jo opazila med vso množico pri maši. Bila je tako nepopisno lepa, sveža, spočita, čila. Njene oči so bile mirne in osredotočene. Ni bila več mirna kot prej, sedaj je bila umirjena. Pristopila je k meni in me vprašala,

kdaj bo večerja. Ko sem ji odgovorila, si nisem mogla kaj, da ji ne bi izrekla komplimenta, hkrati sem jo povprašala, kaj se je zgodilo z njo. Objela me je in mi rekla: »Po tridesetih letih sem bila pri spovedi.« Ta trenutek se mi je vtisnil v srce in spomin. Spoved je lepotilnica, ki nas pomladi. Mnogokrat mi kdo kaj v zvezi s spovedjo oporeka, pa se vedno spomnim prav te gospe. Vem iz sebe in iz pričevanj drugih: spoved ozdravlja, spoved pomlajuje, spoved vrača izgubljene zaklade, vrača vse zaigrane talente. Spoved je kot prijazen poletni dež za travo in rože. Bodi pogumen – pojdi k spovedi!

Andreja Marinšek





ROŽNI VENEC

DAR, KI NAM POMAGA PRI MOLITVI ... (nadaljevanje in konec)

Žalostne skrivnosti

»Najprej zmolite Vero, potem pa vzklik: O Jezus, odpusti nam naše grehe ... Napovejte skrivnost in razmišljajte tako:

Prva skrivnost. *Molite in razmišljajte o sebi*, vsak sam zase, o svojem življenju, poskušajte razumeti, **kaj je potrebno v vašem življenju spremeniti, da bo Jezus manj trpel na križu zaradi vaših grehov.**

Druga skrivnost. *Molite za bližnjo osebo*, s katero mislite, da ste duhovno povezani. Meditirajte, da boste ugotovili, kaj **lahko naredite skupaj, da bo Jezus manj bičan za grehe v vaši okolici.**

Tretja skrivnost. *Molite za svojo družino* in razmišljajte, kaj bi lahko storili in spremenili v svoji družini, da bo **Jezus manj trpel trnjevo kronanje, ki ga povzročajo grehi v**

družinah.

Četrta skrivnost. *Molite za vašo župnijo*. Razmišljajte, kaj lahko storite **kot župnijska skupnost, da bi pomagali nositi Jezusu križ za rešenje sveta.**

Peta skrivnost. *Molite za vse človeštvo*. Meditirajte, kaj bi lahko naredili, da bi v svetu bilo **manj greha in da bi bilo znamenje križa, na katerem je Jezus umrl, povzdignjeno**, da bi vsi spoznali, da je križ edino znamenje rešitve.« (28. 2. 1985)

Častitljive skrivnosti

»Dragi otroci, vabim vas, da v družinah in molitvenem občestvu **pred križem molite častitljive skrivnosti rožnega venca po mojih namenih.**« (9. 9. 1985)



Zakaj?

Gospa je povedala tudi, zakaj je pomembno moliti rožni venec: »... To je čas vaše preizkušnje. Z rožnim vencem v rokah in ljubeznijo v srcu pojdite z menoj. Jaz vas vodim k vstajenju v mojem Sinu ...« (2. 3. 2012)

»Dragi otroci! Danes **vas kličem, da bi začeli z živo vero moliti rožni venec**. Tako vam bom mogla pomagati. Dragi otroci, **radi bi prejeli milosti, a ne molite! Ne morem vam pomagati, ker se ne želite premakniti**. Dragi otroci, kličem vas k molitvi rožnega venca. Naj bo rožni venec **obveznost, ki jo boste z veseljem opravljali**. Tako boste dojeli, zakaj sem tako dolgo z vami. **Rada bi vas naučila moliti**. Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu.« (12. 6. 1986)

»Želim, da vam molitev rožnega

venca postane življenje.« (4. 8. 1986)

»...**Rožni venec mi je, otročiči, posebno ljub**. Med molitvijo rožnega venca mi odprite svoje srce in mogla vam bom pomagati. Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu.« (25. 8. 1997)

»... Otročiči, **molitev dela čudeže**. Kadar ste utrujeni in bolni in ne poznate smisla svojega življenja, vzemite rožni venec in molite, **molite, vse dokler vam molitev ne postane radostno srečanje z vašim Odrešenikom**.« (25. 4. 2001)

V boju proti satanu

Molitev rožnega venca je učinkovita v boju s satanom.

»... Sedaj želi satan delovati močnejše, ker poznate njegovo delovanje. Dragi otroci, **oborožite se proti satanu in ga premagajte z**





rožnim vencem v roki.« (8. 8. 1985)
»... Če molite, vas satan ne more ovirati, ker ste Božji otroci in Bog bdi nad vami. Molite! ***Rožni venec naj bo vedno v vaših rokah kot znak satanu, da pripadate meni.***« (25. 2. 1988).
»... Najmočnejše orožje proti satanu je rožni venec.« (1. 8. 1990)
»... Satan je močan in hoče uničiti ne le človeška življenja, ampak tudi naravo in planet, na katerem živite. Zato, dragi otroci, **molite, da bi se po molitvi zavarovali** z Božjim blagoslovom miru. Bog me je poslal k vam, da bi vam pomagala. Če hočete, sprejmite rožni venec! ***Že sam rožni venec lahko naredi čudeže v svetu in vašem življenju ...***« (25. 1. 1991)

S kom moliti?

Rožni venec lahko molimo sami, Marija pa priporoča predvsem ***skupno molitev v družini.*** »Vzemite rožni venec in povežite svoje otroke in druge družinske člane. To je pot odrešenja. **Dajajte dober zgled svojim otrokom.** Dober zgled tistim, ki ne verujejo. Ne boste spoznali sreče na tem svetu in ne boste prišli v nebesa, če vaša srca ne bodo čista in ponižna in če ne boste sledili Božjim zapovedim. **Prihajam, da vas prosim za pomoč.** Pridružite se mi v molitvi za tiste, ki še ne verujejo. Zelo malo mi pomagata. Vaša dobrota in ljubezen do bližnjega sta

majhni.« (2. 2. 1990)

Zahvale

Kraljica Miru je zelo poznana po svojih zahvalah. Vedno ***se zahvali tudi za najmanjši trud***, ki ga vložimo v najmanjše stvari, tudi v tiste, ki se nam zdijo nepomembne. Zahvaljuje se kot skrbna Mati in če smo uspeli dobro moliti, bomo lahko tudi mi v svojih srcih slišali naslednje besede: ***»Vaše molitve me ganejo, na poseben način vsakodnevna molitev rožnega venca.***« (25. 1. 1982)

»Dragi otroci, zahvaljujem se vam, ker ste danes molili z menoj rožni venec, predvsem pa zato, ker ***ste se potrudili moliti*** tako, kot sem vam naročila. Naslednjič poskušajte še globje razmišljati o tem, kar vam Jezus navdihuje. Hvala, ker ste molili. Jaz vas blagoslavljam.« (3. 5. 1985)

Rožni venec, ki ga je predlagala Kraljica miru

Medžugorsko molitveno skupino, ki je nastala na izrecno Marijino željo in spodbudo, je Marija naučila moliti poseben rožni venec: »Vabim vas, da molite **Jezusov rožni venec** takole: Pri prvi skrivnosti razmišljajte o ***rojstvu mojega Sina Jezusa***, molitveni namen je ***molitev za mir***. Pri drugi skrivnosti premišljuje o ***Jezusu, ki je pomagal in vse dal ubogim***, molite pa ***za svetega očeta in za škofe***.



Pri tretji skrivnosti premišljuje *o Jezusu, ki je popolnoma zaupal Očetu* in vedno izpolnjeval Njegovo voljo. Molite **za duhovnike in za vse, ki so na poseben način posvečeni Bogu.**

Pri četrti skrivnosti razmišlajte *o Jezusu, ki je vedel, da bo moral darovati svoje življenje* za nas in je to naredil brez zadržkov. Molite **za družine.**

Pri peti skrivnosti premišljuje *o Jezusu, ki je svoje življenje spremenil v daritev za nas.* Molitveni namen: **da bi bili pripravljeni darovati svoje življenje za bližnjega.**

Pri šesti skrivnosti razmišlajte *o Jezusu, ki je s svojim vstajenjem premagal smrt in satana.* Molite, da bi bila vaša srca očiščena greha, **tako da bi Jezus lahko vstal v njih.**

Pri sedmi skrivnosti razmišlajte *o Jezusovem vnebohodu* in molite, **da bi Božja volja zmagovala in se izpolnjevala vsepovsod.**

Pri osmi skrivnosti premišljuje *o Jezusu, ki je poslal svetega Duha,* molite za to, da bi **Sveti Duh prišel na vse ljudi.**

Ko poveste namen, ki sem ga predlagala za vsako od skrivnosti, vam priporočam, da vsi skupaj odprete srca *spontani molitvi.* Potem izberite *primerno pesem.* Po pesmi molite **5-krat Očenaš**, razen pri sedmi skrivnosti, kjer molite **tri Očenaše**, in pri **osmi** skrivnosti, kjer molite **7-krat Slava Očetu.**

Na koncu skrivnosti sledi vzklik: **»O Jezus, bodi naš pomočnik in naš zaščitnik.«**

Priporočam vam, da rožnemu vencu ničesar ne dodajate in ničesar ne odvezimate! Naj vse ostane tako, kot sem vas podučila.» (23. 9. 1983).

Vir: <https://www.medjugorje-italia.com/la-corona-del-rosario-un-dono-per-aitarci-a-pregare-ma-come-si-fa-a-pregare/>





POROMALI SMO

ZGODBA O POHODNIH ČEVLJIH

Že večkrat sem zapisal, da mi je do sedaj vsako romanje v Medžugorje povedalo kaj novega, da se me je čisto drugače dotaknilo. Zelo rad se spominjam naslednjega dogodka.

Bil nas je poln avtobus romarjev. Kot vedno, poizkušam najti edinost med vsemi prisotnimi, se kar najbolje posvečati vsakemu. Vem, da so nekateri bolj, drugi manj zahtevni, ampak pomemben je cilj: da se vrnemo domov vsi zdravi, da se nihče ne poškoduje in da se, vsaj večini ali pa nekaterim, romanje izpolni. S pričakovanji, z uslišanji prošenj ali pa le z zadovoljstvom ob srečanju z medžugorsko Marijo.

Na enem od zanjih romanj sem dobil potrditev, da v skupini res lahko uspeš, če skupina živi v edinosti in seveda ti z njo.

Kot se za obisk Medžugorja spodobi, smo se povzpeli tudi na Križevce. Po

uspešnem vzpenjanju je prišel tudi čas za vrnitev v dolino. Hodil sem včasih z enim ali več iz skupine in se pogovarjal, razlagal zanimivosti in skupaj z njimi premleval dogodke Medžugorja. Tako sem prišel tudi do dveh zanimivih večkratnih romaric v ta sveti kraj in opazil, da je ena od njiju skoraj brez obuvala. Povedati moram, da je gospa, ki sta se ji uničila pohodna čevlja, skoraj povsem slepa. Druga je bila njena zvesta spremljevalka in onidve sta vsepovsod skupaj. Res delujeta kot eno. Dobro ju poznam, ker sta bili že nekajkrat z menoj. Vprašal sem ju, kaj se jima je zgodilo, pa obe v en glas pravita: »Jurij, že mora tako biti. Jutri pač ne bova uspeli priti na Podbrdo, bova pa v cerkvi ali blizu nje, ko boste vi pri Mariji na hribu.« Njuna skromnost me je res presenetila in skoraj nisem vedel kaj



svetovati, ker sta bili glede tega, kar se jima je dogajalo, prepričani, da je prav tako. Torej sem odšel naprej, a sam pri sebi tuhtal, kako bi jima vseeno lahko pomagal.

Sedel sem pri skodelici kave in gledal romarje, ki so prihajali v dolino. Tudi tisti dve s strganimi čevlji sta s težavo prispeli. Nekateri so se jima trudili pomagati, a njun nasmeh na obrazu jim je govoril, da ni vse tako hudo, kot zgleda. Bo že Marija poskrbela za odgovor.

Pa je res. Čez nekaj časa me je ogovorila gospa iz naše skupine, s katero se tudi osebno pozna. Takole je rekla: »Jure. Videla sem tisto gospo z uničenimi čevlji. Mislila sem, da bom na romanju porabila več denarja. Za domov ne mislim nič kupovati. Tukaj imaš denar. Podarim ga tej gospe, naj si kupi nove čevlje, da bo lahko šla jutri z nami na Podbrdo do Marije. Pa ne povedat zame. To je moj dar, tako sem se namenila.« Zahvalil sem se ji v njunem imenu. Kako lepa in enkratna poteza, ki je tej ženi narekovala, kaj naj stori za boso gospo.

Ko sem jima izročil denar, kar nista mogli verjeti. Razložil sem jima, da se darovalka noče izpostavlјati. Želi si le, da si poiščeta novo obuvalo, da bosta lahko šli na Hrib prikazovanj.

Na poti nazaj proti domu se je presrečna gospa na avtobusu zahvalila. »Ne vem, kdo mi je podaril denar za nove pohodne čevlje.

Iskrena hvala gospe za njeno dobroto in naj jo Mati Marija varuje na vseh njenih poteh. Naj pa dodam še nadaljevanje zgodbe. Ko sva s prijateljico iskali trgovino s čevlji, sva prosili Marijo naj naju vodi. Vstopili sva v prvo ustrezno trgovino in dobili želeno. Še več. Prodajalki sva na hitro povedali zgodbo in podarila nama je še nogavice. Hvala Bogu in Mariji za tako dobre ljudi.« Na koncu sta se obe še z molitvijo zahvalili dobri ženi.

Moje spoznanje, ki se vedno znova potrjuje, je, da človek sam res ne more narediti vsega, kar si želi ali načrtuje, če mu ljubi Bog s svojo materjo Marijo ne priskoči na pomoč. Z zaupanjem, vero in ljubeznijo se vse da.

Jurij





POROMALI SMO

MARIJINA IZBIRA

Vedno, ko se nekam na hitro odpraviš, je dobro. Ne razmišljaš preveč. Kovček napolniš le z nekaj cunjami in dokumenti in – gremo. Hvala Bogu, tistega sporočilca, da sem na seznamu za oktobrsko romanje, nisem izbrisala. Rekla sem: »Ti, Marija, veš, če sem vredna tega romanja! Ti boš že uredila!« In res se je zgodilo najlepše. Iz Mirna smo štartali pozno zvečer in se srečno pripeljali v krasno, sončno jutro v območje naše Gospe, Kraljice miru. Tokrat sem romala četrtič. Moje prvo romanje sega v daljnje leto 1984. Od takrat hranim sliko z vidkinjo Vicko in podobico s podpisi vseh šestih vidcev. Spomini so nepozabni. Kam je prišla Marija?! V kakšno

preprostost in revščino! Srečna sem, da me je že takrat nagovorila in da sem ji sledila.

Ko sem po dvajsetih letih ponovno romala, skoraj nisem mogla dojeti vseh sprememb, ki so se zgodile v kraju. Toda komercialne stvari me niso vrgla iz tira. Marija je bila tu, ona kliče in nagovarja zvesto srce. Marija me je nagradila z neverjetnim mirom.

Vsako moje romanje v Medžugorje se je dogajalo v precej zanimivih fazah življenja, ki niso bile vse rožnate – nasprotno, nekatere so bile zelo težke! Toda če romaš s pravim namenom in se trudiš prepoznavati znamenja časa, te objame Božji Duh, Marija je s teboj in ne moreš drugega,



kot da si nenehno želiš njene prisotnosti in materinske miline. Marija je prisotna v našem življenju in v zgodovini sveta. Vzgaja nas potrpežljivo in vztrajno, kot skrbna mati. Ljubi nas in nas želi vse pripeljati k svojemu ljubljenu Sinu. Hvala ti Gospod, da lahko odgovorim na njen klic. Letošnje romanje je bilo res zelo lepo. Marija nas je prav »pocrkljala«. Duhovna oskrba, ki nam jo je nudil g.

Dinko Bizjak, je bila bogata. Ostala organizacija romanja, skrb Jane Petejan, pa je tudi pripomogla k dovršenosti in sproščenosti romanja. Iskrena hvala in Bog lonaj obema! Hvala tudi vsem romarjem za prijetno družbo.

Po Mariji pošiljam vsem en lep pozdrav. Če Bog da, se srečamo še kdaj!

E. M.





PRIČEVANJE



MARIJA POMAGAJ JE UREDILA ...

Preteklo leto konec septembra sva z ženo praznovala zlato obletnico poroke. Kar nekaj vzrokov je bilo za to, da bi jo praznovala pošteno, veselo in zmagoslavno. Zakaj? Najina zakonska pot je bila pestra, burna, vznemirljiva, težka, včasih pa seveda tudi lepa. Že zaradi najinih zelo nasprotujočih si značajev je bilo potrebno nenehno usklajevanje in tudi mnogo popuščanja. Bila je borba med dobrim in hudim duhom. Slednji je enkrat prisedel na ženino, drugič pa na mojo stran. Sedaj, ko gledam prehojeno petdesetletno pot, to lahko rečem.

Moja žena je bila in delno še je živahna, odločna, z izrednim spominom, je tudi intelektualno

močna in hiperaktivna. Naredila je zavidljivo poslovno kariero. Kako naj ji sledim? Sam sem bolj čustven, včasih negotov, bojazljiv in sramežljiv, da ne naštevam še lastnosti, ki so me dodatno obremenjevale. Zame je bil izziv »ukrotiti«
nadebudno ženo ter iz nič sredstev ustvariti družino in zgraditi dom – hišo v Ljubljani. »Frane, težka bo,«
sem si rekel. Mislim si: z Božjo pomočjo bo šlo, a kaj, ko sem takrat bil bolj površno veren, pa še ženo sem moral prepričati, da bova hodila po krščanski poti.

Naj grem po vrsti! Pred dvainpetdesetimi leti me je kot moje dekle rešila izpod snežnega plazua na Voglu. Bilo je opozorilo, ker sem bil



jezljiv, samosvoj fant. Prvič sem začutil, da je ne samo rešiteljica, ampak na neki način tudi moj angel varuh. Ker sem bil neučakan, je tik pred diplomo zanosila. Poroka je bila skromna. Cerkveni poročni obred se mi je zdel samo formalen, pa še hrup kompresorja pred cerkvijo, ker so kopali za pločnik, nas je motil. Spreletela me je misel: ali bo tudi v življenju in v zakonu tako ropotalo? No, še bolj je, kadar so bili prepiri.

Zdelo se mi je, da sem posrkal ves med strasti in ljubezni pred zakonom, kajti po poroki sem se moral soočati s težavami in reševati različne probleme: od stanovanjske stiske do stiske zaradi bolezni prve hčerke Ane. Začel sem več moliti in se preko Marije obračati na Boga. Ona je meni in naši družini nešteto krat pomagala.

Na čudežen način smo prišli do svojega malega stanovanja v stolpnici. Nekaj časa je bil mir in z ženo sva se počutila prav imenitno. Vendar na tej točki nisva želela obstati. Pa so se spet začeli prepiri o tem, kako bova naprej. Večje stanovanje ali gradnja hiše? Še posebej se je stopnjevala napetost, ker je žena drugič zanosila. Za štiričlansko družino bi bilo prostora premalo. Odločil sem se za gradnjo hiše, saj sem od staršev dobil kos parcele za Bežigradom. Ko gledam nazaj, je bil v tistem času največji problem, kako uskladiti ženo z arhitektom, da bi bili vsi zadovoljni.

Sledilo je rojstvo drugega otroka – sina Luka. Zame je bilo vsega že kar veliko: gradnja hiše, moj izredni študij na strojni fakulteti, dva otroka, zraven pa še moja ambiciozna žena, ki je karierno napredovala in tudi službeno potovala. Problemi so se množili, prepiri pa tudi. To niso bile več samo dnevne težave, ampak že prave krize. Tedaj sem se v molitvi še pogosteje naslanjal na Božjo pomoč. »Marija, pomagaj!« je bil moj pogosti vzklík.

Med gradnjo hiše je žena tretjič zanosila. Zame je bilo to veliko veselje, za ženo pa razočaranje. »A hočeš, da znorim?!« je moledovala. »Ti, pa trije otroci ...« Spet sem še bolj vzdihoval k Mariji Pomagaj. Ona je počasi postajala prva v mojem življenju ...

Rodila se je hčerka Tina. Zaobljubil sem se, da bom vse prve sobote v mesecu daroval v zahvalo in dobro Tine, ki je čudežno lepo uspevala in rastla. Kasneje sem vse prve petke daroval za Ano, prve četrteke pa za Luka. Kaj pa je bilo z ženo? Po nekem prepiru, ko mi je zaukazala, naj zanjo neham moliti (in res kakšen mesec nisem mogel), se je zgodila nezgoda. Žena si je poškodovala hrbtenico in bila operirana ... In glej, Frane je spet molil za ženo in vse se je čudežno uredilo.

Do takrat – tri desetletja in pol – sem mislil, da sem ženo dobil za pokoro, tudi zaradi svojega grešnega



fantovskega življenja. Sedaj pa vidim, da mi je Bog dal »ta pravo«, najboljšo na tem svetu, saj sem ob njej rasel, zorel, rasel v veri, zgradil dom – hišo, skupaj sva ustvarila krasno družino in že se množijo vnuki. Otroci imajo lepe poklice in krščanske zakone. Čutim Božji blagoslov!

Pa ne mislite, da ni več preprirov med nama. Sedaj se namreč prepirava za prazen nič: kako naj bom oblečen, katere barve oblačil gredo skupaj in podobno. Zadnje večje nesoglasje sva imela, ker se nisva mogla zediniti, kako naj bi praznovala zlato poroko. Osebnostno sem si želel nekaj zelo slovesnega, s pevci na koru, saj sem že dolga leta cerkveni pevec. Žena pa

je bila za bolj skromno – zahvalno mašo. Ker nisva našla skupnega jezika, sem vse izročil Mariji Pomagaj in ona je dejansko »zrežirala« dogodek, o katerem si nisem upal niti sanjati. Pri njej na Brezjah smo se je kot romarji zbrali vsi iz naše širše družine. Bilo je lepo, pristrčno – in doživel sem spet Božji dotik, bil sem ganjen do solz in neizmerno hvaležen.

Naj napišem še to, da najina zgodba še zdaleč ni zaključena, saj v zadnjih letih pri svoji ženi odkrivam lastnosti, ki jih prej ni imela: je skromna, sramežljiva in varčna. Sam Bog ve, kakšna presenečenja me še čakajo! :)

Frane



Januar-februar 2019

39



RAZMIŠLJANJE

VERA JE PREČUDOVITA SKRIVNOST

Spodbude s. Emmanuele ob Marijinem sporočilu 2. decembra 2018

Marija je Mati vseh nas. Ona zdravi naše negativne občutke, nas posluša, z nami trpi in se veseli, skrbi za nas in za našo rast, bedi nam nami in se je pripravljena žrtvovati, da bi njeni otroci rasli do svojih polnih sposobnosti. Vzgaja nas s posebno milostjo svojega materinstva, prinaša nam besedo življenja, posreduje za nas in nas posluša, nas opogumlja ... Ko je spremljala Jezusa na križevem potu, sta si izmenjala pogleda, to je Njega zelo ohrabilo. Na ta način Marija tudi nas opogumlja na našem križevem potu. **Njen Sin ne zavrne nobene Njene prošnje.** Ne smemo dopustiti, da se izgubi milost zato, ker ne bi prosili zanjo – če za milost ne prosimo, nam tudi ni dana! **Vem, da želite imeti močno vero in jo**

izkazati na pravi način. Če se hočemo pridružiti Bogu, se moramo narediti majhne. Tisti, ki je velik, je Bog. Ko je človek poln sebe, se mu zdi, da ne potrebuje Boga. Ponižnost pa naredi prostor v nas, žejo in poslušnost, razpoložljivost ... in tako lahko pride vera, ki je dar, za katerega je treba prositi. Marija govori še o iskreni, močni in globoki veri. To ni vera velikih govorov, ampak vera dejanj. **Iskrena vera** ni vera na industrijski način, z valovi poganke in grešne družbe. **Močna in globoka vera** pa prihaja iz srca. Naše srce je neskončno globoko in to je skrivnost Božje ljubezni – Bog nas je ustvaril, da smo Ga sposobni sprejeti – imamo torej srce, ki je sposobno brezmejno ljubiti.



Vera je prečudovita skrivnost, ki se hrani v srcu. To je nekaj intimnega, kar nam daje Bog, to je odnos, izmenjava, pretok med dvema osebama, skrivnost, ki se hrani v srcu ... Taka vera se najprej prepozna po sadovih. Dober človek ne more dajati slabih sadov; če so dobri sadovi, je dobro tudi drevo.

Imejte zaupanje v mojega Sina. On nas ne bo izdal. Berimo evangelij, vsaka beseda je resnična. Če ga boste brali le pri mašah, četudi vsak dan, ne boste imeli celovitega Jezusa. Novi prevodi so osiromašeni, saj so umaknili besede, kot so satan in pekel, zlo in drugo. Priporočam branje starejših prevodov, tako boste imeli veliko popolnejšo resnico o Bogu.

Pomagajte, da bi vsi moji otroci spoznali Njegovo ljubezen. Ali vam je kdaj težko, ko srečate koga, ki ne pozna Boga? Če se vam to ne dogaja, potem molite za to, da bi čutili to bolečino, ker je to izraz Jezusove želje, da bi se dal tej osebi. Pravi apostol gori za to, da bi tudi drugi spoznali Jezusa. Tak je bil sveti Pavel, ki je model pravega apostola. Pripravljen je bil na trpljenje, na neprespane noči in še veliko drugega, da bi ljudi vodil k Jezusu. Apostol je tisti, ki razširja, žarči, daje svojo vero. Gospod zelo trpi, ker veliko ljudi ne pozna Njegovega imena. Ne vedo niti, da Bog obstaja. Bila sem pogosto na Kitajskem, tam je na

milijone ljudi, in – kdo pozna Jezusa? Odgovor je precej žalosten. Vendar Gospod ima svoj načrt, konec je dober. Kitajska bo postala velik krščanski narod, je rekla Marta Robin.

Vi ste moje upanje – vi, ki si prizadevate iskreno ljubiti mojega Sina. Prizadevati si pomeni delati z najboljšo voljo, z vso inteligenco, z vsemi svojimi darovi in sposobnostmi. Dobra volja nam omogoča, da dopustimo Bogu, da deluje v nas. Nič več kot to ni potrebno. Poglejte, strežniki na svatbi v Kani niso potrebovali nič drugega kot dobro voljo, da so napolnili vrče in dopustili Jezusu, da je naredil čudež. Tako je mogoče uničiti zlo. V tem trenutku se dogaja veliko zla, a ne smemo kontemplirati njegovega dela, kajti to daje satanu zadovoljstvo, da se govori o njem in o njegovih uspehih.

Vi ste moje upanje. Marija je izbrala šest mladih iz vasi. V vasi so bili ljudje, ki so bili še bolj preprosti ali bolj izobraženi, ali so vedeli več o veri. Zakaj je izbrala otroke, ki niso vedeli skoraj nič o sveti Devici, o njenih prikazovanjih v Lurdu in Fatimi? Ko je izbirala, je natančno vedela, da jih bo izobraževala. Rekla je, da so mladi njeno največje upanje. To je spodbuda, da se predate dobrim rokam Device Marije, ki vas bo naučila slediti Jezusu. Ni jih veliko, ki sledijo Bogu. Veliko jih je bilo



zavedenih, opustili so pet kamnov, ki jih priporoča Marija, tisti, ki s(m)o ostali zvesti, s(m)o upanje za sveto Devico.

Po volji nebeškega Očeta in po svojem Sinu sem tu med vami. Zaradi Božje ljubezni je Marija še vedno z nami. Veselimo se, da jo imamo med seboj, zahvaljujmo se Bogu za ta dar.

Naj bodo ob molitvi in žrtvi vaša srca obsijana z ljubeznijo in lučjo mojega Sina. Molitev in žrtev – to sta nerazdružljiva dvojčka. Marija nas prosi, da bi bili bojevniki za duše. To smo lahko z molitvijo in postom. Marija nas prosi, **da ji pomagamo**, da pripeljemo kar največ duš k njenemu Sinu. Mala Terezija je govorila, da je treba **satanu ukrasti duše**, enako tudi Favstina Kowalska.

Naj ta luč in ljubezen obseva vse tiste, ki jih srečujete, in jih vrača mojemu Sinu. Ta luč in ljubezen je Sveti Duh. Njemu moramo dopustiti, da nas spremeni ... To spremenjenje je Gospodovo delo.

Na poseben način sem ob vaših pastirjih. S svojo materinsko ljubeznijo jih obsevam in opogumljam, da z rokami, ki jih je blagoslovil moj Sin, blagoslovljajo ves svet. Hvala vam. Ne pozabimo, da so samo roke duhovnikov tudi Jezusove roke. Ko duhovnik podeljuje zakrament, je drugi Jezus, persona Christi. Devica je nekoč dejala, da če bi duhovniki vedeli, kaj

dajejo z blagoslovom, bi blagoslovljali noč in dan. A ne pozabite: samo duhovnikove roke so Jezusove roke! **Gloria Polo**, ki je prejela dar Svetega Duha, da vidi, kdo ima slabe namene, je v dvorani s 5000 ljudmi videla sataniste, ki so bili prisotni tam (in polagali roke). Tudi ona pravi, naj ne dopustimo, da bi na nas polagal roke kdo drug razen duhovnika. Ko srečate duhovnike, se ne bojte prositi: »Oče, prosim za blagoslov!« Vsak blagoslov je delček Boga, ki prehaja v našo dušo. Tudi blagoslov ob koncu maše sprejmimo z odprtim srcem, hvaležno in zavestno, saj pri Bogu ni nobenega avtomatizma.

Pripravila: Marta Ciraj

Vir:

<https://www.youtube.com/watch?v=DyFrd1gmdg8>





GUADALUPSKA MATI BOŽJA

BARVA SE JE SPREMENILA

V decembrskem pismu, ki ga svojim naslovnikom pošilja s. Emmanuel, smo lahko prebrali tudi njen zapis o guadalupski Materi Božji.

Guadalupska Mati Božja predstavlja nosečo Devico in je zavetnica nerojenih otrok. Njen praznik (god) je 12. decembra, sredi adventa, ko se pripravljamo na Jezusovo rojstvo. Z njo se lahko še bolj poglobimo v skrivnost Božjega učlovečenja.

V marijanskem svetišču svetega Nikolaja v Argentini pa se je pred kratkim zgodilo nekaj zelo nenavadnega in s. Emmanuel je imela to milost, da je spremembo videla na lastne oči. Tam imajo namreč veliko kopijo Marijine podobe, kakršna je na plašču, ki ga je nosil Juan Diego, ko je srečal Marijo, in ki je čudežno ohranjen v Mehiki. Kopija je zelo dobre kakovosti, v naravni velikosti. Blagoslovil jo je mehiški nadškof in je podpisana ter certificirana s strani mehiške bazilike, od koder izhaja.

Ta podoba **je menjala barvo. Zelena barva** Marijinega ogrinjala **se je spremenila v nebesno modro**. Ne gre za to, da bi barva zbledela, ker je podoba narejena v posebni tehniki in se ni spremenila že več kot 100 let. Poleg tega se podoba nahaja v

temnejšem hodniku ...

Za Argentine, ki so dosegli zmago v korist življenja in ne v korist splava, ko so 8. avgusta 2018 glasovali, je ta sprememba barve, **ki se je zgodila pred glasovanjem**, veliko znamenje. Zelena je namreč barva tistih, ki se zavzemajo za splav, nasprotno pa je nebesno modra barva tistih, ki zagovarjajo življenje od spočetja dalje. Na podobi se je torej **sama od**





sebe zelena barva spremenila v modro. Pa to še ni vse: tudi na kopiji, ki se nahaja v Marijini hiši v Lujanu, kjer se ljudje zbirajo na duhovne vaje, so zabeležili enak pojav.

To je pomembno znamenje! Ni naključje, da guadalupska Devica, zaščitnica obeh Amerik in simbol materinstva, tako izraža svojo ljubezen in spoštovanje do človeškega življenja od trenutka spočetja dalje! Medtem ko svet z vedno večjim nasiljem spodbuja splav, medtem ko je veliko žensk zlorabljenih s političnimi govori, ki nasprotujejo Božjemu načrtu za človeštvo, naša nebeška Mati

ponovno posreduje v ponižni tišini podobe, ki bo nagovorila srca vseh, vernih ali nevernih, ki znajo brati znamenja časa.

Pripravila: Marta Ciraj

Vir: <http://valorarmagazine.com.ar/la-imagen-de-la-virgen-de-guadalupe-del-santuario-de-san-nicolas-se-puso-celeste/>
<https://imitationjesuschrist.forumactif.com/t5310-soeur-emmanuel-la-vierge-de-guadalupe-nous-interpelle>

MOLITEV H GUADALUPSKI DEVICI MARIJI (Janez Pavel II.)

*O brezmadežna Devica, mati pravega Boga in mati Cerkve, sliši našo molitev in jo posreduj svojemu Sinu Jezusu. Izprosi našemu narodu mir, pravico in blaginjo. Želimo biti popolnoma Tvoji in s Teboj hoditi v popolni zvestobi Jezusu Kristusu v njegovi Cerkvi. Guadalupska Devica, izprosi našim domovom milost ljubezni **in spoštovanje do vsakega spočetega življenja**. Sočutno se ozri na nas. Uči nas, da se bomo v gorečnosti do vseh svetih zakramentov nenehno vračali k Jezusu. Tako bomo lahko brez hudobije in sovraštva v srcih vsem prinašali pravo radost in mir, ki nam ju daje tvoj Sin, naš Gospod Jezus Kristus, ki z Očetom in Svetim Duhom živi in kraljuje vekomaj. Amen.*



ROMANJA

Od 8. do 10. februarja. Odhod iz Kranja ob 19.00, Ljubljane (19.20), Novega mesta (20.30) in Metlike (21.00). Povratak 10. februarja zjutraj. Prijave: Emilija 051/670-759 ali Zdenka 07/334-61-25.

Od 15. do 17. februarja. Odhod iz Ljubljane 15. februarja dopoldan, prihod 17. februarja zvečer. Duhovno vodstvo. Prijave in informacije: Petra 030/308-686

Od 1. do 3. marca. Društvo prijateljev Medžugorja - Mir Slovenija organizira romanje v Medžugorje za vodiče in za duhovne spremljevalce romanj, do zapolnitve mest v avtobusu lepo vabljeni tudi ostali romarji. Prisotni bomo na videnju Mirjane (2. marec). Odhod v petek, 1. marca, iz Medvod ob 5.15, iz Ljubljane, in sicer izpred cerkve sv. Frančiška v Šiški, ob 6.00, iz Grosuplja ob 6.20, povratak v nedeljo, 3. marca, pozno zvečer. Duhovno vodstvo g. Primož Krečič. Prijave na el. naslov: romanje.medzugorje@gmail.com, če to ni možno, pa na telefon: Tanja 041/487-210 (po 17. uri).

Od 8. do 10. marca. Odhod iz Kranja ob 19.00, Ljubljane (19.20), Novega mesta (20.30) in Metlike (21.00). Povratak 10. marca zjutraj. Prijave: Emilija 051/670-759 ali Zdenka 07/334-61-25.

Od 15. do 17. marca. Odhod iz Ljubljane 15. marca dopoldan, prihod 17. marca zvečer. Duhovno vodstvo. Prijave in informacije: Petra 030/308-686

Od 5. do 8. aprila. Odhod iz Ljubljane ob 6.00, pot preko Ribnice in Kočevja. Povratak 8. aprila zvečer. Prijave: Marinka 01/839-46-15, 041/841-058 in Majda 01/836-19-24.

Od 12. do 14. aprila. Odhod iz Kranja ob 19.00, Ljubljane (19.20), Novega mesta (20.30) in Metlike (21.00). Povratak 14. aprila zjutraj. Prijave: Emilija 051/670-759 ali Zdenka 07/334-61-25.

Od 25. do 28. aprila, vsakoletno romanje za domovino. Odhod v četrtek, 25. aprila, ob 5.00 iz Ljubljane, parkirišče Dolgi most. Duhovno vodstvo romanja: minorit p. Damjan Tikvič. Dodatne informacije in prijave: Gašper 041/884-500 ali na mail: medzugorski.romar@gmail.com

Od 26. do 28. aprila, za nedeljo Božjega usmiljenja. Odhod v petek zgodaj zjutraj iz župnije Sv. Duh pri Škofji Loki ob 3.30, župnije Cerklje na Gorenjskem ob 4.00, nato preko Vodice (4.15), Ljubljane-Šentvid (4.30),



Grosuplja (5.00), nato po avtocesti preko Obrežja v Medžugorje. Povratek v nedeljo pozno zvečer. Z nami bosta župnika obeh župnij mag. Jernej Marenk in g. Franci Alič. Informacije in prijave v župniji Sv. Duh pri Škofji Loki, v župniji Cerklje na Gorenjskem, na e-naslov romanje.medzugorje@gmail.com ali na telefon Tanja 041/487-210 (po 17. uri).

Od 27. do 30. aprila. Odhod ob 5.00 zjutraj iz Begunj, nato preko Radovljice, Kranja, Ljubljane (Dolgi most na Viču) in Žužemberka do Vinice ter naprej v Medžugorje, kamor prispemo v popoldanskih urah. Duhovno vodstvo. Dodatne informacije in okvirni program ob prijavi na: Jurij 041/515-070 ali jurij.bam@gmail.com

Od 27. do 30. aprila. Odhod iz Ljubljane ob 6.00, povratek 30. aprila zvečer. Prijave: Marinka 01/839-46-15.

Od 30. aprila do 2. maja. Odhod iz Kopra ob 6.45, nato pot čez Bertoke in Kozino. Vrnitev 2. maja pozno zvečer. Prijave in dodatne informacije: herman.kocjancic@gmail.com ali na telefon: Sonja 030/910-047 ali Herman 031/247-456.

Od 1. do 4. maja. Odhod iz Ljubljane 1. maja dopoldan, prihod 4. maja 2019 zvečer. Duhovno vodstvo. Prijave in informacije: Petra 030/308-686

Od 3. do 6. maja. Odhod ob 4.45 z avtobusne postaje v Novi Gorici, ob 5.00 iz Rožne Doline. Prijave: g. župnik Jože Markuža 0039-040-229-166, Darko 0039-048-132-121 ali 0039-370-320-13-05 in Ana 05-302-25-03. Slovenski državljani potujejo z veljavno osebno izkaznico.

Od 10. do 12. maja. Odhod iz Kranja ob 19.00, Ljubljane (19.20), Novega mesta (20.30) in Metlike (21.00). Povratek 12. maja zjutraj. Prijave: Emilija 051/670-759 ali Zdenka 07/334-61-25.

Od 6. do 9. junija bo letošnje romanje v Medžugorje za invalide. Informacije o romanju: Jurij 041/515-070 ali na jurij.bam@gmail.com.

Od 20. do 22. septembra. Odhod v petek ob 3.50 iz Smlednika, preko Medvod (4.00), Ljubljane-Šentvida (4.30), Ljubljane-Rudnika (4.40), Grosuplja (5.00), nato po avtocesti preko Obrežja v Medžugorje. Prihod nazaj v nedeljo pozno zvečer. Z nami bo duhovnik msgr. dr. Blaž Jezeršek. Informacije in prijave na romanje.medzugorje@gmail.com ali na telefon Tanja 041/487-210 (po 17. uri).



OBVESTILA

26. mednarodna **duhovna obnova za organizatorje romanj**, voditelje medžugorskih molitvenih in karitativnih skupin bo v **Medžugorju** od 18. do 22. marca 2019. Število udeležencev je omejeno, zato je potrebna čim prejšnja prijava na e-naslov seminar.marija@medjugorje.hr

7. mednarodna **duhovna obnova Za življenje** bo v Medžugorju od 29. maja do 1. junija 2019. Vabljeni zdravniki in ostalo medicinsko osebje ter vsi, ki so izgubili otroka, ki so ranjeni zaradi splava, žrtve družinskega nasilja, nosečnice, pro-life aktivisti ... Tudi na tem seminarju je število udeležencev omejeno, zato je potrebna čim prejšnja prijava na seminar.marija@medjugorje.hr

MIR – Odmev Medžugorja

Naslov uredništva: Černetova 20, 1000 Ljubljana, e-pošta: revija.mir@gmail.com

Izdajatelj in založnik: Društvo Mir Slovenija, Černetova 20, Ljubljana

Uredništvo: Primož Krečič (odgovorni urednik), Mirjam Sterle (glavna urednica), Herman Kocjančič, Petra Černivec, Klavdija Jurišič, Marta Ciraj, Frane Pavlovčič, Marinka Turina, Tanja Tršan Vodopivec, Janez Ahačič. **Jezikovni pregled:** Mirjam Sterle. **Oblikovanje:** Herman Kocjančič, Mirko Budimir. **Tisk:** Salve d. o. o., Rakovniška 6, 1000 Ljubljana.

Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja člankov in do izbora najprimernejših člankov za posamezno številko revije.

Dar za posamezno številko/posamezni izvod: 2 €. Dar za celoletno naročnino po pošti je 15 € za Slovenijo; za države EU je 20 €; za ostali svet pa 25 €. **Nov TRR** za dar iz Slovenije: SI56 61000-0020667555 (odprt pri Delavski hranilnici), **sklic:** 00 - številka naročnika (na naslovu je pred imenom in priimkom) -2019

Za naročanje ali odjavljanje revije kličite od 16. do 21. ure: Frane 040/306-692, Petra 030/308-686 ali pišite na e-naslov: revija.mir@gmail.com

Stare številke revije si lahko ogledate na spletnem naslovu <http://www.medjugorje.si>

V skladu z dekretom papeža Urbana VIII. in uredbo II. vatikanskega koncila izdajatelj izjavlja, da nima namena prehitovati sodb Cerkev o naravi dogajanj in sporočil, o katerih pišemo v naši reviji. Ta sodba pripada le zanesljivi avtoriteti Cerkev, katero vsi avtorji popolnoma upoštevamo. Besede, kot so »prikazanje, čudež, sporočilo« in podobne, so tukaj del človeškega pričevanja posameznikov.



Dar za revijo 2€

25. oktobra 1996. "Dragi otroci! Danes vas vabim, da bi se odprli Bogu Stvarniku, da vas spremeni! Otročiči, pri srcu ste mi, vse vas imam rada in vas vabim, da bi mi bili bliže in da bi bila vaša ljubezen do mojega Brezmadežnega Srca bolj goreča. Želim vas prenavljati in s svojim srcem voditi k Jezusovemu Srcu, ki tudi danes trpi za vas in vas kliče k spreobrnjenju in obnovi. Po vas želim prenoviti svet! Zavedajte se, otročiči, da ste danes vi sol zemlje in luč sveta! Otročiči, kličem vas in vas ljubim ter posebej prosim: spreobrnite se! Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu."



Foto: Mateo Ivanković